

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПЕТИЦИЈА ЗА ИЗМЕНУ ПОРОДИЧНОГ ЗАКОНА

Ми, доле потписани грађани, сходно праву на подношење петиције из члана 56. Устава Републике Србије, подносимо ову петицију у циљу измене Породичног закона Републике Србије („Сл. гласник РС“ 18/2005 72/2011 др. закон и 6/2015)

Тражимо да се термин „најбољи интерес детета“ адекватније дефинише и прецизира, као и термин „занемаривање детета“ и „грубо занемаривање детета“. Много проблема у пракси настаје када родитељи као савесни старатељи и заступници своје деце траже (сходно Закону о правима пацијената) да утврде да ли су им деца спремна за вакцинацију, имајући у виду велик број могућих нежељених дејстава вакцине, те алергијске реакције на вакцину, испитане и неиспитане контраиндикације), информације управо о томе шта се налази у вакцини, колико је безбедна и да ли им је дете можда алергично на неку од компоненти из вакцина. Проблем у пракси јавља се готово свакодневно, тако што се родитељима прети одузимањем деце и центром за социјални рад, јер се то одлагање вакцинације неосновано дефинише као занемаривање детета, и злоупотреба родитељског права. Брига за децу дефинише се као нешто што није у најбољем интересу детета, док се родитељи присиљавају да по сваку цену вакцинишу децу, иако сам произвођач упозорава да вакцине могу изазвати озбиљна нежељена дејства. Ми захтевамо да се родитељима, и старатељима омогући да несметано заступају најбоље интересе детета, и то тако што се неће сматрати да занемарују права деце уколико траже информације о медицинским мерама, као и сигурност и безбедност за све мере, посебно превентивне.

Захтевамо да се у члану 81 став 2 Породичног закона, прецизно наведе да одлагање превентивне медицинске мере, док се не утврди да ли је дете спремно за примање исте (да није алергично, да неће доживети нежељену реакцију и да га иста неће повредити нити усмртити), није занемаривање права из садржине родитељског права.

Надаље, захтевамо да у случајевима када је дете видно запуштено, оскудно одевено из разлога што родитељи не могу да детету обезбеде адекватне услове живота и да одговоре на потребе детета, држава настоји да се управо тој по-

родици дају материјална средства како би превазишли проблеме, и то у истом износу колико сада Република Србија даје хранитељима. Данас наша држава даје око 50.000 динара хранитељима по једном детету. Неосновано дискриминаторски и крајње немарно, држава се на тај начин лоше опходи према биолошким родитељима, стављајући их у крајње незавидан положај у односу на хранитеље. Сматрамо да нема потребе да Република Србија издваја новчана средства за припрему и едукацију толиког броја потенцијалних хранитеља, када је сврсисходније да тај новац пласира биолошким родитељима, и да њих едукује и да им помогне као у свакој држави која води здраву и озбиљну социјално – економску политику.

Захтевамо да у свим случајевима, када родитељи нису у могућности да обезбеде деци нормалан живот, када су деца запуштена, неуредна, када немају шта да обуку и да једу, држава обезбеди радна места биолошким родитељима. Није јасно како држава даје мизерне дечије додатке биолошким родитељима, док хранитељима даје око 50.000 динара по једном детету.

Такође, овом петицијом желимо и да укинемо могућност да се наша деца, деца из Србије, дају на усвајање страним држављанима у иностране државе. Породични закон Републике Србије фаворизује стране држављане приликом заснивања усвојења деце из Србије и на тај начин дискриминише српске потенцијалне усвојиоце. Наиме, у члану 103. Породичног закона стоји да страни држављанин може усвојити дете под условом:

1. да се не могу наћи усвојитељи међу домаћим држављанима;
2. да се министар надлежан за породичну заштиту сагласио са усвојењем.

Сматраће се да се усвојитељи не могу наћи међу домаћим држављанима ако је прошло више од годину дана од дана уношења података о будућем усвојенику у Јединствени лични регистар усвојења. Изузетно, министар надлежан за породичну заштиту може дозволити усвојење страном држављанину и пре истека рока из става 2. овог члана ако је то у најбољем интересу детета.

Проблематично је у овој правној регулативи што је рок од годину дана изузетно кратак рок да би се могло ценити да ли има адекватних потенцијалних усвојиоца међу српским држављанима у Србији. Посебно је опасно то што када једном оде дете из Србије, губи контакт и са својом матичном земљом порекла, али и са својом биолошком породицом. Уколико дете има рођену браћу и сестре, то дете као и његова браћа и сестре имају права на контакт и одржавање личних односа. Према члану 8. Конвенције Уједињених нација о правима детета даје се право државама потписницама да поштују право детета да се очувају његови породични односи. Усвајањем једног брата или сестре из биолошке породице, и одвајање тог детета из породице и матичне државе, грубо се задире у његова права, али и у права његове рођене браће или сестара. Однос са браћом и сестрама подстиче развој деце, њихов идентитет и самопоуздање. Раздвајање браће и сестара може бити узрок патње и туге, може негативно утицати на развој детета и може имати последице за цео живот. Сматрамо да има доста српских држављана који би усвојили децу, али програми и припреме, као и сами

ПЕТИЦИЈА ЗА ИЗМЕНУ ПОРОДИЧНОГ ЗАКОНА

услови за усвојење су много тежи и ригорознији од услова који се траже за стране држављане. Тражимо да се укине могућност страним држављанима који живе у страним државама, да усвајају децу из Републике Србије и да их трајно одводе из Републике Србије.

Захтевамо да Народна скупштина, ову петицију усвоји, те да поступи у складу са захтевима у истој.

У Београду,

Дана: _____

АДВОКАТ МИЛИНА ДОРИЋ

Бр.	Име и презиме	Адреса	Потпис

